

काञ्चिन् लि० कच्छं पापमस्यस्य सुखा० इति । पापयुक्ते
 कच्छीवत् पु० कच्छा अस्वस्य महत् नि० संज्ञायां संप्रसारणं
 दीर्घश्च । स्फोटायने ऋषिभेदे हेमच० । अन्यत्र कच्छावत्
 कच्छायुक्ते । “शोमानं स्वरणं कुण्डि ब्रह्मणस्पते । क-
 क्षोवन्तं यक्षौशजः” निरु० श्रुतिः कच्छीवान् कच्छा-
 वान् निरु० । मनुष्यकृत् एवाभिप्रेतः इति निरु० ।
 “यतं कच्छीवा अचुरस्य” ऋ० १, १२६, २, “अहं मचुर-
 रमयं सूर्यसाहं कच्छीवा अचिरस्थि विप्रः” ऋ० ४,
 २६, १, “कच्छीवान् दीर्घतमसः पुनस्तत्संज्ञकः” भा० ।
 कबज्जाङ्गिरोगोतोत्पन्नः । “यवक्रोतश्च रैभ्यश्च अभावसु
 परावह । औशजश्चैव कच्छीवान् बलशार्ङ्गरसः सुताः”
 भा० अतु० १५० अ० । “यवक्रोतोऽथ रैभ्यश्च कच्छीवानौ-
 शजस्तथा” भा० अतु० १६५ अ० । अथञ्च गोलप्रवर्त्तकः
 “कच्छीवतामाङ्गिरसौ चय्यगौतमौ शजकच्छीवतेति । आश्व०
 औ० १२, ११, २, कच्छीवतोऽपत्यम् अण । काच्छीवत
 तत्पुत्रे प्रवरर्षिभेदे । “कच्छीवन्तं यक्षौशजः इति
 श्रुतिमधिकृत्य औशजः पुनः उभिग् वष्टेः कान्तिकर्मणः”
 निरुक्तोक्तेः औशजशब्द तालव्यमध्यएव साधुः भारते
 मूर्धन्यमध्यपाठः लिपिकरप्रमादकृत एव । एवं श्रुतिस्मृत्य
 भारतादौ पा० सूत्रे च ईकारमध्यपाठदर्शनात् हेम० कच्छी-
 वच्छब्द एव । शब्दकल्पद्रुमे कक्षावच्छब्दकल्पनं निर्भूतम् ।
 कच्छेयु पु० “रौद्राश्वस्य घटाचीसम्भूते पुन्रभेदे । “रौद्राश्वस्य
 महेष्वास दयाश्वरसि सूत्रवः” इत्युपक्रमस्य “कच्छेयुरथ
 कच्छेयुः लक्षणेयुश्च वीर्यवान्” इत्यादिना तस्य दश पुत्रा
 दर्शिताः भा० आ० ८० अ० । “आयुःक्षुपश्च राजर्षिः कच्छे
 युश्च नराधिपः” भा० अतु० १६५ अ० । “रौद्राश्वस्य
 घटाच्यां वै दयाश्वरसि सूत्रवः । कच्छेयुः प्रथमस्तेषां लक्षणे
 युष्मधैव च । कच्छेयुः स्थण्डिलेयुश्च” हरिवं० ११
 कच्छीत्या लि० कक्षात् जलप्रायदेशादुत्तिष्ठति उदु+स्था-क
 ५४० । भद्रसुतायां राजनि० । (नागरसुता) तस्या-
 जलप्रायदेशजत्वात्तथात्वम् । कच्छोद्भवत्वाद्दोऽप्यत ।
 कच्छ लि० कच्छे भवः यत् । “कच्छोवोरुधिदोर्मुखे कच्छं शुष्क
 वने तथे” इति विश्वोक्तत्वादि भवे । २४४भेदे
 पु० । “नमो वन्याय च कच्छाय च” यजु० १६, २२, रूद्रा-
 ध्याये रूद्रभेदकथने । ११ कच्छपूरके लि० । “स्थेन व्यासामदितिः
 कच्छोमदः” ऋ० ५, ४४, ११, “कच्छाः कक्षापूरकः
 मदः” भा० । कच्छे मध्ये भवः यत् । ४८८ रीयवस्ते
 ५८८ रीयवस्ते राजशब्दादेर्वेदनावच्छिन्ने ईदृशे राज-

शब्दादेः ७ प्रारम्भकोष्ठके दशादृश्ये ८ कच्छवद्वरकृष्णौ
 १० काञ्चिन् मेखलारजौ ११ वस्त्राञ्चये १२ गजमध्यवन्धन-
 रकृष्णौ च स्त्री । स्वार्थे यत् । १२ उद्योगे १४ परिकर-
 वन्धने च स्त्री । ‘ते वतोत्य जनाकीर्त्या कच्छास्तिस्रो
 नरर्षभाः’ भा० अ० २० । १० । ‘अभिगम्य गृहं भ्रातुः
 कच्छामपि विगृह्य च’ भा० । अत्र लीवमपि ‘अन्ये च-
 हरयोद्वास्या गृहकक्ष्मा तास्तथा’ रामा० । १५ शुङ्गायां
 शब्दरत्ना० १६ पाश्चात्तमे न० । ‘शोभितं हेमकक्षेत्रं
 हेमपट्टं विभूषितम्’ । रामा० । ‘परायै बहकक्ष्माणां
 तादृशां सम्भवः कुतः’ पुरा० । १७ अङ्गुली स्त्री निवण्टुः ।
 कच्छावत् पुंस्त्री कच्छास्यस्य महत् मस्य वः । अत्रिसंज्ञा-
 भावात् न संप्र० । हस्तिनि हेमच० स्त्रियां ङीप् ।
 कच्छावेत्तक पु० कक्षावेत्तकार्थेयु ।
 कख्वा हासे स्वा० पर० व्यक० सेट् एदित् घटादि वोपदेवः ।
 कखति एदिप्त्वात् अकखीत् । चक्काश्च णिच् कखयति ।
 पा० मते नास्य एदिप्त्वं तेन अकखीत्-अकखीत् इति-
 भेद न वा तन्मते घटादि । तेन काखयत्येव । कादि-
 त्वात् प्रनिकखति इत्यादौ न चत्वम् ।
 कख्या स्त्री कख-यत् । हस्यादिप्रकोष्ठे कक्षाये शब्दर० ।
 कग क्रियामात्रे भादि० पर० सक० अक० च सेट् एदित्
 वोप० । कगति अकगीत् । पा० नेदित्वम् तेन अकगीत्
 अकगीत् कागयति । चकाग प्रनिकगति न चत्वम् ।
 कङ्क पुंस्त्री ककि-अच् । १ पक्षिभेदे । (काँक) । ‘कङ्कपलः
 शिलोसुखः’ इत्युक्तेस्तस्य पक्षिण शरपुङ्खः क्रियते । “श-
 रास्तयोस्तु बभूवुः कङ्कवर्हिणवांससः” भा० वि० ५८ ।
 सच पक्षी सुरमासुतकुलजः “अनलायाः शुकी पुत्री कङ्कस्तु
 सुरमासुतः” भा० आ० ६६ अ० । २ महाराजपूते राजनि० ।
 ३ क्षत्रियमात्रे शब्दमात्रा । ४ यमे ५ कङ्कना द्विजवेशधरे
 भेदि० । “कङ्कोनाम द्विजोभूत्वा मताक्षः प्रियदेवनः” भा०
 व० २४० । युधिष्ठिरस्य कङ्कना द्विजवेशतया तथात्वम् ।
 ६ सुदेवानुजभेदे “देवमोदस्य श्वरस्य मारिषा नाम पत्न्य-
 भूत् । तस्यां स जनयामास दश पुत्रान् क्रमेण च । वसुदेवं
 देवभागं देवश्ववसमानकम् । सुश्रुयं श्वाभकं कङ्कं शमीकं
 वत्सकं वृकम्” इत्युक्त्वा “कङ्कस्य कर्पिकायां वै अतथासा-
 जयावपि” इति तत्पुत्रोत्पत्तिरुक्ता ।
 “कृतवर्मा ह्यनाष्टिः शमीकः समितिस्त्रयः । कङ्कः
 शङ्खश्च कुन्तिश्च सप्तैते वै महारथाः” भा० अ० १२ ।
 ७ उपमनेनक्याभेदे स्त्री । “तेषां (उपमनेनसुतानाम्)